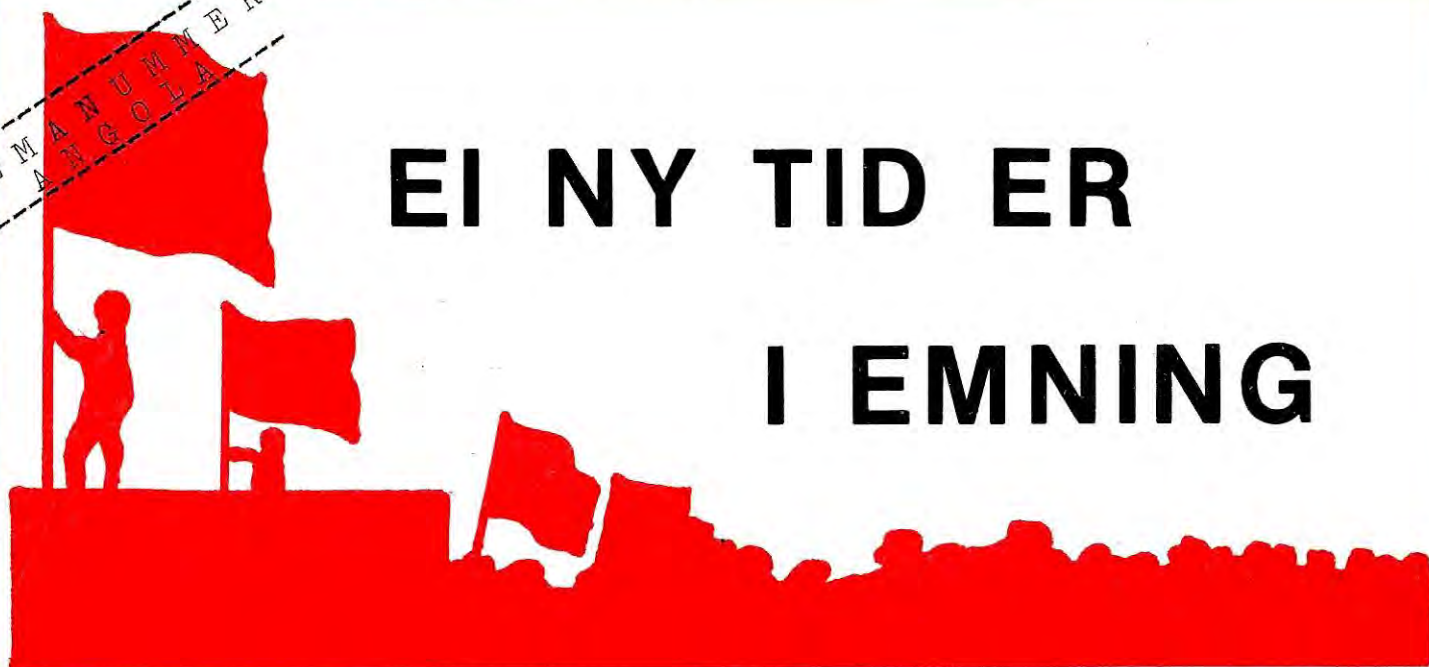

HEMNUMMER
ANGOLA

EI NY TID ER I EMNING

UTGITT AV NORGES KOMMUNISTISKE STUDENTFORBUND (NKS) TDH/BØ

NR 1 19. februar 1976

Ansv. Utg. Per Håkonsen

ANGOLA

NOK ET OFFER FOR IMPERIALISTISK KRIG

Det finnes to slags kriger - rettferdige og nødvendige kriger som tjener folket i et land, og urettferdige kriger som tjener utbytterne - imperialistene. En slik urettferdig krig vil kunne splitte et folk som i steden burde stått sammen mot utbytterne, for å bekjempe imperialistene

Spørsmålet om rettferdige og urettferdige kriger har fått progressive folk til å vakle flere ganger opp gjennom historia, og det er blitt trukket et klart skille mellom falske og ekte progressive.

Angola er et av de mange ofrene for en imperialistisk krig. De angolesiske frigjøringsbeveggelsene blir stadig sterkere knyttet til hver sin supermakt. DEN KRIGEN SOM RASER I ANGOLA I DAG ER IKKE ANGOLESERNES KRIG, DET ER SUPERMAKTENES KRIG! Cubanske soldater med tunge, sovjetiske våpen og sovjetiske eksperter i ryggen fører an i krigen, mens CIA og Sør-Afrika prøver å hindre at den andre parten knuses fullstendig.

Dette nummeret er krigen, med utgangspunkt i situasjonen i Angola.

Støtte til MPLA er SV's viktigste kampoppgave for tida. 1. mai, tariffoppgjøret, alt annet kommer etter MPLA-støtta.

FNLA og UNITA blir stempla som imperialistiske agenter. SV stempler seg sjøl som anti-imperialistisk. Kildene til opplysningene som forsvarer Sovjets innblanding til fordel for MPLA, kan som regel spores tilbake til 105 % moskvatro portugisere eller andre solide revisjonister.

Ville SV ha tatt tilsvarende opplysninger fra USA-hold for god fisk? Ville SV ha applaudert at f.eks. belgiske tropper med amerikansk politisk og materiell støtte overtok krigen for den parten de mente førte en rettferdig kamp? Trur ikke det.

SV ser ikke Sovjet som en imperialistisk supermakt på linje med USA. SV's og Sovjets utenrikspolitikk passer gang på gang som hånd i hanske. På det området stiller SV helt på linje med de moskvatro "kommunistpartiene" rundt om i verden. Dette er nøkkelen for å forstå SVs holdning til supermaktsinnblanding i det sørlige Afrika.

Vi må spørre: Har Sovjets innblanding i Angola noen andre motiver enn å utbytte landet, vinne kontrollen og få baser?

*****

Vi har laget denne artikkelen som en motvekt/innledning til SV's temakveld om Angola-spørsmålet. En artikkel om prinsippene for Kinas utenrikspolitikk rakk vi dessverre ikke å få med, men den kommer i neste nummer av avisa som kommer om ca 14 dager.

HVEM SEIRER I ANGOLA — USA, SOVJET ELLER DET ANGOLESISKE FOLKET?

I denne artikkelen skal vi forsøke å trekke skillelinjene mellom urettferdige og rettferdige kriger, mellom kriger som tjener imperialisme og utbytting og kriger som slår mot imperialisme og utbytting. Dette er spørsmål som har fått progressive til å vingle flere ganger opp gjennom historia, det er spørsmål som har skilt mellom falske og ekte progressive, Noen fullstendig gjennomgåelse er dette ikke, men vi håper vi har fått med det sentrale, innrettinga er aktuell: A N G O L A.

KOMMUNISTENE STØTTER RETTFER- DIGE KRIGER

Kommunistene hevder at det finnes to slags kriger: Rettferdige, nødvendige kriger som tjener folket i et land, og urettferdige kriger som tjener utbytterne, ei imperialistisk makt og/eller splitter et folk som skulle ha stått sammen mot utbytterne. En rettferdig krig støtter vi. Eksempler på dette er krigen mot nazi-Tyskland, palestinerne kamp for å få tilbake landet sitt, Koreas forsvarskrig mot de USA-leda FN-troppene og de Indo-Kinesiske folkene krig mot USA-imperialismen.

"KRIG MOT KRIGEN"

Kriger som tjener utbytterne og imperialismen går vi imot, og oppfordrer soldatene på begge sider til å vende våpnene mot krigsherrene. Den 1. verdenskrig er et slikt eksempel. Der la de falske arbeiderlederne med Bernstein i spissen opp til et sjåvinistisk krigshysteri, mens kommunistene

med Lenin i spissen oppfordra til "krig mot krigen". Et annet eksempel er krigen falangistene i Libanon har provosert fram. PLO har hele tida gått inn for våpenhvile, kreftene skal brukes mot Israel og ikke til å splitte det libanesiske folket. Sovjet har derimot støtta de ekstreme gruppene til "venstre" for PLO, grupper som ikke akter å holde fred i Libanon.

A N G O L A

Et nytt eksempel på det samme mener vi krigen i Angola er. Her blir partene stadig sterkere knytta til hver sin supermakt. I dag er det cubanske soldater med tunge, sovjetiske våpen og sovjetiske eksperter i ryggen som fører an i krigen, mens CIA og Sør-Afrika har leda an i anstrenselsene for å hindre at den andre parten blir knust fullstendig. Dette er ikke angolesernes krig, det er supermaktene.

Før vi skal gå inn på situasjonen i Angola, skal vi se på hvordan denne krigen i det hele tatt kunne oppstå. Det er ikke hverdagskost at tusener av cubanske soldater sloss på det afrikanske kontinentet.

Før 5 - 10 år siden kunne USA sende soldater i sin tjeneste når og hvor de ville, uten at Sovjet kunne gjøre noe særlig for å hin-

dre det, annet enn å støtte motstanderen med krigsmateriell. I dag er situasjonen den stikk motsatte: Den amerikanske kongressen

vil ikke ha flere militære nederlag utenlands, og USA tar heller ikke sjangsen på å avskjære Sovjets transportere, slik som under Cuba-krisa. Vi ser altså at 10-15000 cubanske soldater i et afrikansk land ville ha vært en politisk og militær umulighet få år tilbake. Styrkeforholdet mellom de imperialistiske supermaktene USA og Sovjet har endra seg. Nå er USA i forfall og tilbakegang, grundig avsert av folkene i den 3.verden som en utbytter. Men Sovjet er i sterk framgang, bruker nye metoder i utbyttinga, og er ikke avslørt på samme måten som USA.

IMPERIALISMEN HAR ALLTID EN DEKK- IDEOLOGI

Imperialismen har alltid produsert en dekk-ideologi for å splitte og sjule utbyttinga si. England og Frankrike erobra ko-

lonier for å "utbre sivilisasjonen". Og - viktig å merke seg: Hoveddelen av styrkene i de fleste erobningskrigene var innfødte, de fikk mobilisert innfødte til å sloss for seg ved å alliere seg med grupper innen landet.

Etter 2.verdenskrig gjorde USA seg til talsmann for avkonnisering, samtidig som de investerte svære summer for "utvikle u-landas økonomi", og sendte soldater for å "slå ned kommunistinfiltrasjon og forsvare demokrati og frihet". I dag kjøper Sovjet billige råvarer og halvfabrikata med teorien om "internasjonal arbeidsdeling" som unnskyldning, og de blander seg inn med våpenmakt for å "bekjempe imperialismen" og "forsvare sosialismen". Disse frasene er like grunnfalske som andre imperialisters, de tjener ett formål: Styrke utbyttinga og splitte de utbytta.

ANGOLA ER ET ATTRAKTIVT BYTTE FOR IMPERIALISTMAKTENE

Angola er et land som er rikt på olje og mineraler, og det ligger strategisk viktig til. Her ville supermaktene sjolsagt forsøke å overta når portugiserne forlot kolonien. Hva er så imperialistenes taktikk? De forsøker å vinne allierte i landet, få dem til å sloss for imperialismens interesser istedet for sine egne, og de lager til en dekk-ideologi.

HVORDAN FORKLARER SV SAMARBEIDS- AVTALENE?

I -72 inngikk MPLA og FNLA en omfattende samarbeidsavtale, med bl.a. felles militærkommando og FNLA's leder Holden Roberto som leder for det "overste råd for Angolas frigjøring". Avtalen står gjengitt i MPLA's informasjonsorgan Angola in Arms fra des. -72. (sitert i Klassekampen nr.47,-75). Samarbeidet gikk i stykker etter få måneder.

Denne avtalen vil revisjonister hjemme og ute helst ikke snakke om, og heller ikke den neste avtalen:

MPLA, FNLA og UNITA inngikk en samarbeidsavtale i januar -75. Den var svært omfattende, med sammenslåing av styrkene til én felles hær. En felles-regjering skulle overta styringa av Angola 11.nov. I denne anledning sa MPLA-lederen Augustinho Neto på vegne av de tre frigjøringsbevegelsene:

"Det viktigste grunnlaget for at frigjøringskampen skal lykkes er endelig oppnådd, og vi skal aldri mer tillate at mindre uenigheter mellom oss av våre fiender blir forvandlede til store motsetninger" (Klassekampens oversettelse fra "Africa", nov.-75, vår understrekning.)

Vi ser nå at det var nøyaktig det motsatte som skjedde. Denne avtalen var et hinder for imperialistene. For å vinne innpass, måtte enheten mellom bevegelsene brytes, slik at partene måtte søke støtte hos hver sin supermakt. USA sendte våpen & penger til FNLA/UNITA og Sovjet sendte enorme våpenmengder til MPLA, + at Sovjet starta en voldsom propagandaoffensiv mot samarbeidsavtalen, og omtalte MPLA som "progressiv" og de andre som "reaksjonære, pro-imperialistiske og ny-kolonialistiske". Taktikken lykkes, enheten sprakk og rivaliseringa mellom supermaktene kunne ta til for fullt.

EN KRIG OM HEGEMONIET

På grunn av det endra styrkeforholdet mellom supermaktene, kunne Sovjet pose på med godt trent cubanske soldater og egne+osteuropeiske eksperter. Cubanske soldater er en mindre politisk belastning enn russiske, videre er Che-Guevara-ideologien med å eksportere revolusjonen rotfestet på Cuba - ideologisk motiverte soldater gjør alltid en bedre jobb.

Det er et ufravikeleig faktum at MPLA har seiret i den konvensjonelle krigen takket være cubanske tropper og sovjetiske tanks, raketter og fly. Sør-Afrika og CIA gikk i spissen for å backe opp den andre parten. Sør-Afrika har store investeringer i dam-anlegg i Sør-Angola, og mineralrikdommene i Angola er et bra bytte.

Det har villeda mange progressive at Sør-Afrika har sloss for den ene parten. Mange har tenkt som så at motstanderen til dette rasistiske regimet må støttes. Da har de ikke forstått at Sovjet er ei imperialistisk supermakt på linje med USA, de ser sovjetisk innblanding som bedre enn sør-afrikansk. De må stille seg spørsmålet: Hva vil Sovjet i Angola? -Yte "broderlig, sosialistisk hjelp", eller vinne herredømmet? I Mosambique ville de ha baser som takk for støtte, men måtte tåle en offentlig advarsel fra FRELIMO til MPLA (som de støtter) + avslag som svar.

HVEM REPRESENTERER NY-KOLONIALISMEN?

Vi skal så ta for oss Sovjets - og SV's hovedargument for innblandinga i Angola:

At MPLA er progressivt og oppstarten til sosialisme i Angola, og at FNLA/UNITA er nykolonialistiske og agenter for imperialismen.

Fra SV-hold har vi fått høre at samarbeid mellom MPLA og FNLA+UNITA ville vært som om FNL i Vietnam skulle ha samarbeida med USA's Saigon-quislinger. Men samarbeidsavtaler mellom FNLA - MPLA - UNITA er jo nettopp hva som har skjedd. Gjorde MPLA= lederne dette fordi de var blinde for virkeligheten, gikk de rett i fella, og det to ganger? Nei - det var fordi de visste godt at både FNLA og UNITA sloss mot Portugal og at de tre bevegelsene hadde masseoppslutning i forskjellige områder:

FNLA i nord, MPLA i hovedstaden og midt-Angola, UNITA i sentral- og sør-øst-Angola. Ingen av de tre bevegelsene var rene redskaper for imperialismen, men alle tre har hele tida blitt utsatt for innblandingsforsøk. Ingen av de tre var så strerke at de kunne nedkjempe de andre militært, småtrefninger og overganger mellom dem skjedde hyppig.

HVILKEN TYPE FRIGJØRINGSBEVEGELSER HAR VI FOR OSS?

Argumentet om at FNLA og UNITA er ny-kolonialistiske er helt korrekt, men det er ei hake ved det: MPLA er også ny-kolonialistisk.

Vestlige oljekonserner får annonsere i MPLA's presse, de samme konsernene pumper olje ut fra Cabinda provinsen som MPLA har kontrollert i over et halvt år.

MPLA GODTAR IMPERIALISTKONSERNER
I ANGOLA

I et intervju så nylig som 20. januar -76, trekker MPLA's minister for økonomisk samordning og planlegging, Carlos Rocha, opp retningslinjene for MPLA's økonomiske politikk (Diario de Luanda/Klassekampen 12/-76)

Vi gjengir her utdrag:

...På denne måten som uttrykt i MPLA's program, godtar vi tilstedeværelsen av utenlandske bedrifter på vårt territorium, men det er nødvendig at disse bedriftene er underordnet lovene i det landet hvor de installerer seg, innenfor den allmannelige utviklingsplanen til vårt land.

...Disse store konsernene arbeider særlig med utvinning av råvarer. Naturligvis er vi klar til å samarbeide med disse selskapene, men vår stilling i forbindelsene med dem avhenger særlig av typen forbindelser som disse ønsker å opprettholde med oss.

VÅPENBRUK VED
INDRE KONFLITER
TJENER REAKSJONEN

Kommunistene forsvarer våpenbruk når uforsonlige klasser i et land står mot hverandre. Vi har ingen tru på at statsledelsen, industrimonopolene og de høgre offiserene vil gi makta i Norge over i folkets hender uten å forsvare seg med hær og politi. Men å løse konflikter innen folket med våpen, det tjener kun reaksjonen. Eksempel på enhetspolitikk:

Da prins Sianouk satt med makta i Cambodsja, dreiv han krig mot Røde-Kmer-rørsla i landet, samtidig som han holdt landet utenfor krigen i Vietnam. Etter at han blei styrta ved CIA-kuppet i 1970, inngikk Røde-Kmer allianse med hans folk mot det nye USA-regimet i landet. Enhetsregjering (GRUNK) og folkehæren (FUNK) blei danna.

Spørsmål: -Hva vil dette si?

Rocha: -Dette vil si at samarbeidet bør være bilateralt, gjensidig, ikke sant?...

Spørsmål: -Men tror dere at dere er i stand til å kontrollere deres (bedriftenes) virksomhet i Deres land?

Rocha: -Vi tror at vi alltid er i en samarbeidsfase, at forståelsen mellom de store bedriftene og oss er mulig, og derfor er vi åpne for en slik forståelse".

*****

Denne uttalelsen kunne kommet fra hvilket som helst afrikansk land som lider under ny-kolonialismen. SV har applaudert ivrig de rivaliserende supermaktenes vellykka forsøk på å få i stand krig mellom 3 bürgerlig-nasjonale frigjøringsbevegelser. Tre bevegelser med mindre uoverensstemmelser - dokumentert gjennom avtalene de hadde slutta, der de hadde anerkjent hverandre som legitime frigjøringsrørsler, der hæren til hver av de tre skulle oppløses, og én felles hær dannes.

SV deler ikke synet vårt på våpenbrukher i landet, men en innbyrdeskrig med utenlandsk innblanding applauderer de, og kopierer Sovjets argumenter. Hva så med frigjøringskrigen i Cambodsja? I Friheten og Orientering fant vi aldri noen støtte til Røde Kmer/Sianonk, det eneste vi så var noen små nyhetsmeldinger om stillingen i krigen. I dette tilfelle støtta Sovjet det CIA-innsatte regimet, og opprettholdt en Tsjekkisk våpenfabrikk i det området dette regimet kontrollerte.

FASCISMEN INNFØRT I INDIA

Indira Gandhi's kongressparti i samarbeid med det Moskva-tro revisjonistpartiet har innført fascismen i India. De borgerlig demokratiske rettighetene er fjernet en for en. Først ble det slått til mot de revolusjonære, med applaus fra de USA-støtta høyrekreftene. Deretter var det nettopp disse høyrekreftene som sto for tur. I SV-prensa har vi ikke sett protester på dette, kun begeistring over at Indira Ghandi har tatt et oppgjør med høyrekreftene i landet.

- SV'ere: Er Sovjets utenrikspolitikk virkelig så progressiv at den stadig vekk passer som hånd i hanske med deres eget, sy?

HVA MED DE CUBANSKE TROPPENE I ANGOLA?

Hva som kommer til å skje i Angola er uvisst. Vi tviler ikke på at MPLA's styre vil kunne bedre leveforholda i Angola betraktelig. Men kommer FNLA og UNITA til å fortsette en geriljakrig? Og hva med de cubanske troppene?

Namibia, eller Sør-vestafrika er et FN-mandat område som Sør-Afrika har annektert fullstendig. Frigjøringsbevegelsen SWAPO not tidligere godt av de UNITA-kontrollerte områdene nord for grensa.

Nå har Sør-Afrikanske styrker bitt seg fast der, og SWAPO er svekka. Kommer Sovjet og Cuba til å tilby seg å ordne opp for SWAPO i Namibia slik som i Angola, eller anerkjenner Sør-Afrika MPLA mot at MPLA og Sovjet holder fingrene vekk fra Namibia. Og i hvilken grad vil Sovjet engasjere seg i gjenoppbygginga i Angola? Dersom MPLA knytter de samme økonomiske avtalene med Sovjet som India har gjort, da går Angola harde tider i møte.

SPLITTELSE I OAU

En annen farlig konsekvens av Sovjets innblanding i Angola er splittelsen i OAU - organisasjonen for afrikansk enhet. OAU har vært et hinder for supermaktens forsøk på å spille afrikanske stater ut mot hverandre. OAU har støtta frigjøringskamper i Indo-Kina, og støtter palestinerne og de arabiske landenes kamp mot den rasistiske militærstaten Israel.

Videre har OAU støtta afrikanske frigjøringsbevegelser, og holdt en fast front mot rasist-statene Rhodesia og Sør-Afrika. Til nå har motsetningen mellom de afrikanske statene blitt løst i kontinentenes eget forum OAU, og en har hindret at de stridene partene blir redskap for hver sin supermakt. Dersom Sovjet klarer å få i stand en varig splittelse i OAU, da er sosial-imperialsimen trygt forankret i Afrika.

FRONT MOT BEGGE SUPERMAKTENE

Kommunistene tar studiene på den internasjonale situasjonen alvorlig. Erfaringene fra 1940 er bitre. Den gangen var det Høyre som best forsto faren for invasjon.

Derfor et spørsmål til SV: - Dersom Norge i en skjerpet beredskapsituasjon, fikk en regjering som ville melde Norge ut av Nato, og USA var enda mer svekket militært enn i dag. Dersom CIA og militærledelsen foretok et statskupp i kjent

monster (at slikt kan skje taler både avsløringene av telex-meldingen og NATO-dokumenter for). Dersom Sovjet invaderte for å "befri det norske folket fra terror-regimet til CIA og forsvare landets uavhengighet og frihet", hva da, kjøre SV'ere? Ville dere slutte dere til fronten mot begge de imperialistiske supermaktene, eller ville dere slå lag med Sovjet som "allierte i kampen mot fascismen"?

dette til en fullt ut mulig situasjon. Dersom skiftningene blir like raske i de 5 åra som kommer som de som gikk, da vil muligheten være til stede. SV bør ta spørsmålet alvorlig. Akter dere å lukke øynene for et mareritt som kan komme, slik Chamberlain gjorde, slik DNA-regjeringa gjorde i 1940 og slik Allende i Chile gjorde?

Dere kan flire av spørsmålet, men den raske skiftinga i verdenssituasjonen vil gjøre

KAMPESANG MOT DEN IMPERIALISTISKE OMFORDELINGSKRIGEN

Fredsprat og opprustning skjer alltid sammen, nå snakker de om fred, slik Hitler gjorde sist. Vi vikke tru dem, historia har lært oss: imperialisme fører alltid til krig.

REF:

Ja, krigen vil komme, men hva må gjøres? krigen skal vendes til revolusjon. Revisjonisme og all reformisme nedkjempes skal når folket går til aksjon.

Den Røde Hær kjempa og sloss mot fascismen det var i førtifem, nå gjelder ikke det Sovjets soldater har blitt til kadaver, adlyder blindt fascister i SUKP.

NATO var lenge den sterkeste pakta nummer en av folkets fiender var USA. Sosialimperialismen den vokser ønsker hegmoni i hele verda i dag. Norge er midt mellom barken og veden USA eier oss og Sovjet vil oss ta. Det er moralen til imperialismen verdens folk har vist oss veien som vi må ta.

Veien til folkenes frihet og lykke går gjennom folkekrigen som i Vietnam Albanias folk de har vist at det går an å bygge sosialismen i sitt eget lille land.

(laga av anti-byråkrat-geuppa i Albania på vennskapstur i -75)